

Krajem 15. ili početkom 16. stoljeća nastaje crni kip Majke Božje Bistričke. Čašćen u crkvi na Vinskom vrhu, zazidan je u zidu župne crkve u Mariji Bistrici da ga Turci ne bi obeščastili, a ponovno je 1684. otkriven te izložen na štovanje. Kad je obnovljeno prema planu Hermana Bollèa (+1926.) krajem 19. stoljeća, svetište je dobilo današnji izgled. Nakon međunarodnih Gospinih kongresa u Zagrebu i Mariji Bistrici 1971. godine, hrvatski katolici onamo rado hodočaste, a bistričko svetište simbolizira zajedništvo svih hrvatskih marijanskih svetišta, odsjaj je ljubavi i pobožnosti hrvatskih katolika prema Majci Isusovoj i znak njihova duhovnoga jedinstva. Hrvatski biskupi proglasili su ga 3. prosinca 1971. hrvatskim nacionalnim svetištem, a Ivan Pavao II. pohodio ga je 3. listopada 1998. i u tom prigodom blaženim proglasio kardinala Alojzija Stepinca.

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Skupnjak Bartol, Ivanka i roditelji

UTORAK - 7.30 + Benčić Marijan

SRIJEDA -*kapelica*- 7.30 + Tuđan Ivan god. Marija, Pavao i Stanislav

ČETVRTAK -7.30 + Kosec Pavlek, Lacko Ivan i Terezija

PRVI PETAK - 7.30 + Sačić Katarina god. i Franjo i Stanislav Tuđan

20.00 - *klanjanje pred Presvetim!*

SUBOTA - u 19.00 skupna sv. misa - *popis na oglasnoj ploči!*

NEDJELJA – 23. KROZ GODINU

7.30 + Sačić Petar + Varadin Antun god.

9.30 i 11.00 - **nema** sv. mise! **Proslava 600. godišnjice Ludbreškog čuda!**

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Dječji zbor – četvrtak u 19.00

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vugrinec; Odgovara: Josip Hadrović, žpk. srpanj, 2011. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 40 (144)

28. kolovoza 2011.

22. NEDJELJA KROZ GODINU

KRIŽ SPASA

Biti Tvoj, a ne nositi svoj križ
ne ide zajedno.

Ponekad se pitam

je li nužno da čovjek ima svoj križ?

I kada je sve oko nas kako treba,
kada mislimo kako ništa ne može poremetiti
našu idilu, pojavi se na obzoru križ -
tek toliko da nas podsjeti na Nebo i Boga!

Križ si nosio Ti, nebeski Učitelju,
i tako posvetio sve naše križeve.

Križ je borba!

Križ je izvor snage i jakosti!

Križ je pobjeda!

Križ je spas i život!

Križ ne uništava!

On spaja Nebo i Zemlju,
on progovara

o blizini i vjernosti Boga svome stvorenju.

Biti Tvoj, a ne nositi svoj križ,
ne ide zajedno!

Popričesna molitva

Gospodine,
blagovali smo kruh
s nebeskog stola.
Molimo te,
po ovoj
gozbi ljubavi
potakni nam srce
da ti služimo
u svojoj braći.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

U današnjem evanđelju Isus jasno govori da je pred njim muka, križ i smrt. Htio je pred svojim učenicima biti iskren. Nije ih htio zavaravati lažnim obećanjima i uljepšavanjem stvarnosti. I onda, kao i uvijek nastupa Petar-spontano, jednostavno, rekli bismo iz duše. Počinje odvrćati Isusa od njegove žrtve na križu. Ne može se pomiriti s činjenicom da njegov voljeni Učitelj treba trpjeti i umrijeti na križu. I dobiva teški ukor od Isusa.

Ovdje je važno naglasiti Isusovu iskrenost i čežnju za istinom. On ne uljepšava stvari, govori pravu istinu. Ovo je poruka i svima nama: kako se mi odnosimo prema istini!? U većini današnjih medija vidljiva je težnja za senzacijama. Novinari iz buhe često naprave slona. Jasno je da u mnogim člancima često puta nema ni trunke istine. Urednicima je važno samo da se novine prodaju. Istina im uopće nije bitna. Nažalost, često puta smo i mi sami takvi. Zar nismo i mi puno puta prenijeli nešto što smo čuli o drugome a što je ovoga prikazalo u izrazito ružnom svjetlu!? Nismo provjeravali istinitost informacije nego smo je prenijeli još sa svojim dodacima. A to je veliko zlo, to je veliki grijeh protiv istine.

Isus nas sve poziva da istinu govorimo s ljubavlju i poštovanjem. Ne naduto i s visoka da bismo drugoga povrijedili i ponizili a sebe uzdigli. Stoga se svi skupa zapitajmo: možemo li drugome reći istinu Isusovim srcem – bez oholosti i samohvale? Na primjer – možemo li u jednostavnosti, dobroti i ljubavi reći svome bližnjemu da previše pije, da ružno govori, da je nepravedan prema djeci ili prema svojim roditeljima, da zanemaruje Boga i svoju vjeru? Pritom se trebamo čuvati dvije krajnosti. Jedna bi bila da iz obzira ništa ne kažemo, da sve prešutimo, da jednostavno velimo: „Što se to mene tiče kako on živi i radi!“ Druga bi pak krajnost bila „pametovanje“, dociranje, zapravo uzdizanje samoga sebe: „Vidiš kako si ti loš i kako loše postupaš. Ja ti nisam takav. Ne daj Bože da bi ja napravio isto što i ti!“ To sigurno nije pravi način.

Zlatna sredina se ovdje sastoji od ljubavi i poštivanja drugoga, ma kakav god on bio. Treba opomenuti drugoga ako ide krivim putem ali to treba učiniti diskretno i s mjerom. Već mala djeca dobro osjete pristupamo li im s ljubavlju i uvažavanjem ili ih kažnjavamo bez veze. Neka nas i na tom osjetljivom području sve skupa vodi i nadahnjuje Duh Sveti.

Josip Hadrović, župnik

HRVATSKA MARIJANSKA SVETIŠTA (2)

Već je u 12. ili 13. stoljeću u Vrpolju kraj Šibenika postojala Gospina crkva koju stare isprave nazivaju "crkvom Blažene Gospe Stomorije" ili Gospe Vrpoljačke. Na njezinu mjestu 1721. grade današnju crkvu, proširenu 1939. godine pobočnim lađama. Pri svetištu je 1360. ustanovljena i Gospina bratovština koja je o njemu vodila skrb. Slika Gospe s Djetetom u srebrnu oklopu usred oltara naslikana je 1383. Uz Sinj, neko vrijeme bilo je to najveće okupljalište naroda Božjega na hrvatskom Jugu.

Svetište Gospe Remetske, najstarije zagrebačko zavjete Mariji i prvo Gospino svetište u Pavlinskom redu, gdje od 1959. godine karmelićani žive svoje marijansko nadahnuće i šire ga među pukom, ima svoje početke u dolasku redovnika sv. Pavla pustinjaka u 13. stoljeću. U Gospi Remetskoj narod Božji prepoznao je "najvjerniju Odvjetnicu Hrvatske", a poglavar remetskoga samostana bio je neko vrijeme redovitim zastupnikom Hrvatskoga sabora.

Početke svetišta na umjetno nasutu otočiću kraj Perasta u Boki Kotorskoj predaja stavlja u 1452. godinu kad je, navodno, na pučini pronađena Gospina slika. Te ju je godine zapravo naslikao Lovre Marinov Dobričević (+1478.). Domaći majstori podigli su 1630. godine skladnu kamenu crkvu Gospe od Škrpjela. Njoj je 1725. nadodana višekutna apsida s osmerokutnom kupolom, u kojoj oltar resi slika Gospe s Djetetom Lovre. "Hrvatsku Sikstinsku kapelu" oslikao je Peraštanin Tripo Kokolja (+1713.) nizom teoloških tema prema zamisli nadbiskupa Andrije Zmajevića (+1694.). Gospa na otočić privlači vjernike različitih vjerozakona i one koji ne vjeruju.

Voćinsko Gospino svetište, sagrađeno u 15. stoljeću, spomenica je povijesti nevolja i stradanja, pobjeda i radosti pučanstva slavonskoga kraja. Preživjelo je osmanlijsku vladavinu i upamtilo teške nevolje i stradanja. U njemu je tijekom 18. stoljeća Majka Isusova svojim štovateljima pokazala posebnu zagovorničku blizinu. Iz 1779. godine je i slika Gospe od Utočišta koja se ondje časti, a Ivan Pavao II. okrunio ju je 7. lipnja 2003. zlatnom krunom. Nakon što je 1944. godine uništena, crkva 20 godina nije smjela biti obnavljana, ali su je opet 13. prosinca 1991. sa zemljom sraznili srpski pobunjenici. Njezina obnova je završila i crkva je posvećena 14. kolovoza ove godine.